

Hem>Familjefrågor och arv>Arv>Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler

Nationell information om de särskilda regler som gäller för vissa typer av fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar

Det **européiska rättsliga nätverket på privaträttens område** har tagit fram informationsblad om särskilda regler enligt nationell rätt som fastställer vissa begränsningar med avseende på arvskiften. Ofta omfattas följande tillgångar:

vissa typer av fast egendom (fastigheter)

vissa typer av företag

andra särskilda kategorier av tillgångar

Syftet med dessa begränsningar är att ta hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala skäl.

Sådana i nationell rätt fastställda begränsningar ska gälla oavsett vilket lands lag som är tillämplig på arvet som sådant.

Mer om nationell lagstiftning som fastställer begränsningar eller på annat sätt påverkar arv som omfattar vissa specifika tillgångar finns i de informationsblad som kan nås via flaggorna på denna sida.

Senaste uppdatering: 30/05/2023

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Belgien

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

I artikel 745*quater* i civilagen (*Code civil/burgerlijk wetboek*) fastställs särskilda regler för de fall där äganderätten till en viss egendom delas mellan den avlidnes efterlevande, som erhåller äganderätt utan bruksrätt, och den efterlevande maken/makan, som erhåller nyttjanderätt.

I princip kan den efterlevande maken/makan eller en av äganderättshavarna utan bruksrätt begära fullständig eller delvis omvandling av nyttjanderätten, dvs. en part kan förvärva äganderätten utan bruksrätt eller nyttjanderätten från den andra parten.

Viss egendom omfattas emellertid inte av denna regel:

Familjedomstolen (*tribunal de la famille/familierechtbank*) kan vägra omvandling av nyttjanderätten om detta allvarligt kan skada en närings- eller yrkesverksamhets intressen.

Den efterlevande makens/makens eller den efterlevande sambons samtycke krävs om den fasta egendomen, inklusive möblemang, användes som familjens huvudsakliga bostad den dag arvskiftet inleddes.

I artikel 745*octies* i civilagen ges en sambo ett liknande skydd för fast egendom, inklusive möblemang, som användes som familjens gemensamma bostad.

I artikel 915*bis* i civilagen föreskrivs dessutom att en del av kvarlåtenskapen (dvs. en laglott) måste gå till den efterlevande maken/makan. Dessutom anges att detta obligatoriska arv alltid måste inbegripa åtminstone den fasta egendom som användes som familjens gemensamma bostad, inklusive möblemang.

När hela eller delar av arvet består av ett jordbruksföretag kan arvingarna i rakt nedstigande led efter en värdering ta över den lösa och fasta egendom som utgör jordbruksföretaget (artikel 1.1 i lagen av den 29 augusti 1988 om arvsbestämmelser för jordbruksföretag i syfte att främja kontinuiteten (*loi du 29 août 1988 relative au régime successoral des exploitations agricoles en vue d'en promouvoir la continuité/ wet van 29 augustus 1988 op de erfregeling inzake landbouwbedrijven met het oog op het bevorderen van de continuïteit*)).

Om hela eller delar av arvet inte består av ett jordbruksföretag, utan i stället består av fast egendom som utgjorde en del av den avlidnes jordbruksföretag, och om en av arvingarna i rakt nedstigande led för tillfället använder dessa fastigheter i sitt eget jordbruksföretag, kan den sistnämnde även ta över dessa fastigheter efter värdering och med förbehåll för de regler i civilagen som fastställer rättigheterna för den efterlevande maken/makan och den efterlevande sambon (artikel 1.3 i lagen av den 29 augusti 1988).

I artikel 4 i lagen av den 16 maj 1900 om arvsregler för små arv (*loi du 16 mai 1900 sur le régime successoral des petits héritages/wet van 16 mei 1900 tot erfregeling van de kleine nalatenschappen*) föreskrivs slutligen att om hela eller delar av arvet består av fastigheter vars fulla skattegrundande taxeringsvärde (fiktiva ränteinkomster) inte överstiger 1 565 euro (artikel 1 i lagen), kan, utan att det påverkar de rättigheter som den efterlevande maken /makan tilldelas i artikel 1446 i civilagen, varje arvinge i rakt nedstigande led, och i förekommande fall den efterlevande make/maka som inte är skild eller separerad från den avlidne, efter en värdering ta över antingen den bostad som den avlidne, dennes make/maka eller en av hans eller hennes anhöriga bodde i fram till sin död och dess möblemang, eller det hus, de möbler och den mark som husägaren personligen använde för egen räkning, jordbruksutrustning och djur som användes för odling, eller de varor, råvaror, professionell utrustning och andra tillbehör som användes på en kommersiell, småskalig eller industriell nivå.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Dessa bestämmelser är obligatoriska. I lagen anges det dock inte uttryckligen huruvida de bör tillämpas oavsett tillämplig lag.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Det finns flera förfaranden för att garantera dessa rättigheter.

Familjedomstolens godkännande av en ansökan om omvandling av en nyttjanderätt: familjedomstolen kan antingen vägra att omvandla nyttjanderätten och tilldela full äganderätt, om detta allvarligt kan skada en närings- eller yrkesverksamhets intressen, eller godkänna ansökan om den under rådande omständigheter anses rättvis (artikel 745*quater*.2 i civilagen).

Övertagande av ett jordbruksföretag: om den berörda parten eller en av hans eller hennes borgenärer lämnar in en sådan ansökan gör familjedomstolen en värdering. Domstolen kan utse en eller flera experter för denna uppgift (artikel 4.1 i lagen av den 29 augusti 1988 – en prioriteringsordning anges i artikel 3).

Om övertagandemetoden ifrågasätts eller om en av de berörda parterna vägrar att ge sitt samtycke eller inte är närvarande kallar familjedomstolen de berörda parterna eller deras juridiska ombud minst 15 dagar i förväg. På den fastställda dagen möts de berörda parterna under ledning av den domare som instämde dem. Mötet hålls även om en eller flera berörda parter uteblir. I förekommande fall utser den domare som leder mötet en notarie som ska ersätta de frånvarande parterna, erhålla deras andelar och bevilja ansvarsfrihet för dessa andelar. Notariens arvode betalas av de parter som notarien företräder. Domaren löser tvisten och hänvisar parterna till den notarie som de utsett för att underteckna handlingen, eller till en notarie som utsetts av domstolen om parterna inte kan enas om valet av notarie (artikel 4.3 i lagen av den 29 augusti 1988). Förutom vid synnerliga skäl, som familjedomstolen på förhand har

förklarar giltiga, kan den person som övertar fastigheten inte sälja den under en tid av 10 år från undertecknandet av övertagandehandlingen (artikel 6.1 i lagen av den 29 augusti 1988).

Övertagande av små arv: förfarandet är i hög grad likadant som vid övertagande av ett jordbruksföretag (artikel 4.3 och 4.5 i lagen av den 16 maj 1900). Den enda skillnaden är den period under vilken egendomen inte kan säljas, förutom vid sådana synnerliga skäl som familjedomstolen på förhand har förklarar giltiga. Denna period är fem år från undertecknandet av övertagandehandlingen (artikel 5 i lagen av den 16 maj 1900).

Senaste uppdatering: 27/08/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Bulgarien

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Enligt gällande materiell rätt kan följande inte bli arvingar eller testamentstagare:

- 1) En person som inte var avlad när arvsförfarandet inleddes.
- 2) En person som inte föddes livsduglig.

Enligt lagen ska varje person som föds levande antas vara livsduglig tills motsatsen bevisas.

Utöver vad som anges ovan får följande personer inte ärva eftersom de anses ovärdiga:

- 1) En person som uppsåtligt har dödat eller försökt att döda den avlidne, den avlidnes make eller barn och alla medbrottslingar, om inte gärningen begicks under omständigheter som inte är straffbara eller den berörda personen har beviljats amnesti.
- 2) En person som falskeligen har anklagat den avlidne för ett brott som straffas med fängelse eller en allvarlig påföljd, om inte den falska anklagelsen prövas efter ett klagomål som ingetts av offret och ett sådant klagomål inte har ingetts.
- 3) En person som genom våld eller bedrägeri har fått den avlidne att upprätta, ändra eller återkalla ett testamente eller har förhindrat den avlidne från att göra något av ovanstående, eller som har förstört, dolt eller ändrat ett testamente som den avlidne har upprättat eller medvetet har använt sig av ett falskt testamente.

Personer som inte anses värdiga att ärva kan endast ärva om arvlåtaren uttryckligen har erkänt dem som värdiga att ärva i en notariebestyrkt handling eller i ett testamente.

Om den avlidne är medveten om orsakerna till ovärdigheten men har upprättat ett testamente till förmån för den som är ovärdig att ärva utan att uttryckligen erkänna denne som värdiga att ärva, ärver den som är ovärdig att ärva endast inom de begränsningar som anges i testamentet.

Enligt artikel 54 i den gällande familjelagen (*Semeen kodeks*) upphör de tidigare makarna, så snart de har skilt sig, att ärva varandra. De mister då de förmåner som angavs i tidigare bestämmelser i händelse av dödsfall.

Denna regel gäller dock inte om testatorn uttryckligen har angett att testamentsbestämmelserna ska fortsätta att gälla efter äktenskapsskillnaden.

I lagen om äganderätt (*Zakon za sobstvenostta*) anges å sin sida en begränsning av arv till förmån för en främmande stat, förutsatt att en främmande stat inte kan förvärva äganderätt i fast egendom i Bulgarien genom arv.

I Bulgarisk lagstiftning föreskrivs ytterligare två begränsningar i speciallagar om arv och fast egendom, på grund av den berörda egendomens särskilda natur.

I lagen om äganderätt till och användningen av jordbruksmark (*Zakon za sobstvenostta i polzvaneto na zemedelskite zemi*) fastställs särskilda regler för arv av sådan egendom: jordbruksmark.

Enligt artikel 3b i denna lag är varje utlänning som enligt lag förvärvar äganderätt i jordbruksmark men inte uppfyller villkoren i fördraget om Republiken Bulgariens anslutning till Europeiska unionen, eller om inte annat föreskrivs i ett internationellt fördrag ratificerat enligt förfarandet i artikel 22.2 i Republiken Bulgariens författning, skyldig att överlåta äganderätten till personer som har rätt att förvärva sådan egendom inom tre år från inledandet av arvsförfarandet. På samma sätt har det genom artikel 24.1 i skogslagen (*Zakon za gorite*) införts en begränsning beträffande egendom som utgör skogsmark. En utlänning som förvärvar äganderätt i skog och skogsmark efter ett lagenligt arv men inte uppfyller villkoren i fördraget om Republiken Bulgariens anslutning till Europeiska unionen, eller om inte annat föreskrivs i ett internationellt fördrag ratificerat enligt förfarandet i artikel 22.2 i Republiken Bulgariens författning, är skyldig att överlåta äganderätten till personer som har rätt att förvärva sådan egendom inom tre år från inledandet av arvsförfarandet.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Om det uppstår en konflikt mellan reglerna i en speciallag och de allmänna reglerna är huvudregeln att reglerna i speciallagen gäller. Därför gäller ovannämnda restriktiva regler alltid när de materiella förutsättningarna för detta finns.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

I lagen om äganderätt och användning av jordbruksmark föreskrivs ett särskilt förfarande för att säkerställa efterlevnaden av skyldigheten enligt artikel 3b.1 i samma lag. På så sätt ges staten möjlighet att köpa ut jordbruksmark till priser som fastställs i en förordning från ministerrådet om utlåningen underlåter att överlåta äganderätten inom den tidsfrist som föreskrivs i den regeln.

För skogsmark föreskrivs på samma sätt i skogslagen att staten får köpa ut jordbruksmark till priser som fastställs i en förordning från ministerrådet om tidsfristen i artikel 24.1 i den lagen inte iakttas.

Senaste uppdatering: 24/08/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Tjeckien

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Det finns inte några sådana särskilda regler.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

–

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Det finns inte några särskilda förfaranden för att säkra efterlevnaden.

Senaste uppdatering: 31/03/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Tyskland

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Särskilda begränsningar i den mening som avses i artikel 30 i EU:s arvsförordning (nedan kallad *arvsförordningen*) finns i den tyska lagen om arvegårdsrätt (*Anerbenrecht*), enligt vilken jordbruksfastigheter under vissa villkor omfattas av särskilda arvsregler.

Sådana regler finns i gårdsförordningen (*Höfeordnung*), som är en delvis federal lag som gäller i Hamburg, Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen och Schleswig-Holstein, och lagarna om arvegårdsrätt i vissa andra tyska delstater (lagen om gods [*Hofgütergesetz*] och lagen om arvegårdsrätt [*Anerbengesetz*] i Baden-Württemberg, varav den sistnämnda endast gäller om den avlidne föddes före den 1 januari 1930, förordningen om lantgods [*Landgüterordnung*] i Hessen, gårdsförordningen [*Höfeordnung*] i Rheinland-Pfalz, gårdslagen [*Höfegesetz*] i Bremen). Det finns inte några sådana regler i de andra delstaterna. Artikel 36.2 c i arvsförordningen används för att fastställa vilken lag om arv av lantegendomar som gäller. Dessutom gäller de enskilda arvsreglerna i civillagen (§§ 1515.2, 2049, 2312) samt i § 13 i lagen om transaktioner avseende fastigheter (*Grundstücksverkehrsgesetz*), enligt vilken en gård endast får tilldelas en enda delägare i ett oskiftat dödsbo.

Gårdsförordningen innehåller särskilda regler för vissa jordbruksföretag för att förhindra uppstyckning av jordbruks- och skogsbruksfastigheter vid ett arvskifte. Enligt bestämmelserna i gårdsförordningen får endast en arvinge (arvtagaren till gården) tilldelas äganderätten, för att garantera att ekonomiskt lönsamma gårdar bevaras intakta från en generation till en annan. Syftet med dessa regler är inte enbart att skydda enskilda gårdsägares intressen utan även samhällets intresse av att undvika att gårdar styckas upp och av att bevara en effektiv verksamhet.

De andra dödsbodeläggarna kan kräva ersättning även om det belopp som kan krävas i ersättning är lägre än i andra arvstvister för att skydda gårdar från alltför höga ersättningskrav som skulle kunna äventyra deras överlevnad.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Med tanke på att syftet med arvegårdsrätten är att säkerställa att gårdar bevaras intakta från en generation till nästa måste ovannämnda specialregler tillämpas på nationella jordbruksegendomar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Enligt förfarandereglererna för gårdsärenden (*Verfahrensordnung für Höfesachen – HöfeVfO*) är det enligt tysk lag tillåtet för jordbruksdomstolen (*Landwirtschaftsgericht*) att vidta vissa kontrollåtgärder, t.ex. att fastställa huruvida testamentariska förordnanden eller avtal om överlåtelse av gårdar strider mot lagstiftningen om begränsningar i fråga om arv av lantegendomar.

Senaste uppdatering: 15/12/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Estland

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

I § 4 i **arvslagen** anges att arvet övergår till arvtagaren när arvsförfarandet inleds. I regel innebär det att alla rättigheter och skyldigheter övergår till arvtagaren. Det enda undantaget är de rättigheter och skyldigheter som till sin natur är nära kopplade till mottagaren som person eller som enligt lag inte övergår från en person till en annan (§ 130.1 i arvslagen).

Av hänsyn till allmänintresset begränsas vissa typer av sakrätter enligt lagen om begränsningar av förvärv av fast egendom. Detta gäller dock inte förvärv av fast egendom genom arv (§ 2.1.6 i lagen).

Vissa begränsningar kan gälla för vissa typer av företagsägande. Enligt lagen om advokatsamfundet får t.ex. endast advokater vara aktieägare i ett advokatföretag (§ 54.1 i lagen om advokatsamfundet). En arvtagare som inte är advokat ersätts med ett belopp motsvarande värdet på sitt aktieinnehav.

Ett privat aktiebolags bolagsordning kan också innehålla en begränsning som innebär att aktier inte överläts till en arvtagare. Även i detta fall ska arvtagaren ersättas med ett belopp motsvarande värdet på sitt aktieinnehav (§ 153 i handelslagen).

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Tillämpningen av särskilda regler är inte beroende av vilken lag som är tillämplig på arvet.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Det finns inte några särskilda regler.

Senaste uppdatering: 22/02/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Grekland

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

I grekisk rätt finns det på grund av hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden vissa begränsningar vid arv av tillgångar belägna i Grekland.

Sådana särskilda regler har införts för följande:

A) Munkars kvarlåtenskap (se artiklarna 4, 18 och 19 i lag 3414/1909 om den allmänna kyrkofonden och förvaltningen av kloster, som i praktiken har bibehållits i artikel 99 i lagen om införande av den grekiska civilagen, artikel 7.2 och artikel 25 i lag 4684/1930, artikel 1 i lag 1918/1942 och artikel I i lag 2067/1952). I dessa bestämmelser föreskrivs framför allt att en munks kvarlåtenskap enligt lag ska tillfalla det kloster där han begravs och i vars register han är inskriven, efter att hans arvingar har fått sin laglott av kvarlåtenskapen. Testamentsgåvor, donationer och arv som munken erhållit efter att han gick i kloster tillhör klostret och munken behåller endast 50 procent av nyttjanderätten till de tillgångar som tillfallit klostret. Tillgångar som munken efter att ha avlagt sina löften har förvärvat mot vederlag tillfaller emellertid honom personligen och han får förordna om kvarlåtenskapen, men får inte göra detta via vederlagsfria

transaktioner. Om han inte förordnar om kvarlåtenskapen går 50 procent av tillgångarna till den centrala kyrkofonden och 50 procent till klostret. Det bör noteras att munkarna på berget Athos omfattas av ännu mer specifika regler (se artikel 101 i stadgan för berget Athos, som i praktiken har bibehållits i artikel 99 i lagen om införande av den grekiska civillagen). Om dessa munkar förvärvar tillgångar efter att de har avlagt sina löften tillfaller dessa tillgångar klostret oavsett när munkarna avlider, och ett förordnande om kvarlåtenskapen i ett testamente är ogiltigt, liksom själva testamentet.

B) Tillgångar som genom arv, testamentsgåva eller donation förordnats den grekisk staten eller ett offentligrättsligt eller allmännyttigt organ (se lag 4182/2013 om allmännyttig kvarlåtenskap, arv där arvinge saknas och andra bestämmelser). Finansministern kan antingen bekräfta eller inte bekräfta arvet av tillgångarna, om inte arvet har tillfallit staten från en intestatarvinge. I så fall kan arvet inte bekräftas. Staten anses dessutom alltid acceptera sådana dödsbon, dvs. den ansvarar endast för den del av det ärvda dödsboets skulder som motsvarar tillgångarna i dödsboet.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

De särskilda reglerna tillämpas på arvet, oavsett vilken lag arvet regleras av.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

När det gäller reglerna i punkt B) anges i lag 4182/2013 bland annat att om testamentet godkänts genom homologation eller om ett testamente inges som godkänts genom homologation i utlandet, och det innehåller förordnanden om kvarlåtenskapen till förmån för ett allmännyttigt ändamål eller till förmån för staten eller ett offentligrättsligt organ, är domstolsregistratorn och/eller den konsulära beskickningen på den plats där testamentet godkändes genom homologation eller ingavs, och den registrator vid förstainstansdomstolen i Aten som testamentet översänds till, skyldiga att översända en kopia av boutredningen till relevant direktorat vid finansministeriet inom de första tio dagarna i den efterföljande månaden. I lagen föreskrivs också att tillgångar som lämnas för allmännyttiga ändamål ska användas på det sätt som testatorn eller donatorn har angett. Det är förbjudet att ändra de allmännyttiga målen och metoderna och villkoren för hanteringen av dödsboet, och bestämmelserna om hur det ska förvaltas. Om det råder tvivel om testatorns eller donatorns avsikt, eller om denna ifrågasätts, ska ärendet avgöras av behörig domstol. Genom samma lag upprättas även ett register över kvarlåtenskap till förmån för allmännyttiga ändamål (register över nationella tillgångar), i vilket all sådan kvarlåtenskap ska registreras.

Senaste uppdatering: 29/08/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Spanien

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

- a) För att behålla egendom inom samma gren av familjen när egendom ärvs av en släkting i uppstigande led föreskrivs i lagen att denna egendom ska reserveras för släktingar i samma led (artikel 811 i den spanska civillagen [*Código Civil*]), och änklungen/änkan måste reservera egendom som han eller hon ärvt efter sin avlidna maka/make om han eller hon gifter om sig (artikel 968 i civillagen). Släktingar i uppstigande led ärver före någon annan part all egendom som getts i gåva till deras barn eller till släktingar i nedstigande led utan barn som avlidit (artikel 812 i civillagen).
- b) Egendom belägen i provinsen Biscaya kan endast gå i arv till vissa bestämda släktingar (artikel 17 i lag 3/1992), en rättighet som tilldelas alla Biscayas grannar (artikel 23 i lag 3/1992).
- c) För att förhindra att affärsrörelser styckas upp, antingen av ekonomiska skäl eller i familjens intresse, får testatorn köpa ut övriga arvingars andelar, inklusive genom uppskjuten betalning, även om kvarlåtenskapen inte innehåller tillräckliga medel (artikel 1056.2 i civillagen).
- d) Ett bolag (*sociedad de capital*) får i sina bolagsstadgar begränsa överlåtelsen av andelar, inklusive om innehavaren avlider. Om det finns sådana restriktioner måste bolaget ge en person i uppdrag att köpa de andelar som tilldelats arvingen eller själv köpa andelarna (artikel 124 i det spanska kungliga lagstiftningsdekretet 1/2010 om bolag, [*Ley de sociedades de capital*]).
- e) Av ekonomiska skäl har en minimi fastställts för lantegendomar, för att förhindra att de styckas upp mellan arvingarna (artikel 23 ff i lag 15/1995 om modernisering av jordbruksföretag).
- f) Av sociala skäl har det fastställts begränsningar för överlåtelse av subventionerade bostäder i den statliga och de autonoma regionernas lagstiftning.
- g) Lagstiftningen om hyresavtal i landsbygds- och stadsområden tillåter att särskilda arvingar till hyrestagaren förvärvar hyresrätten genom subrogation (artikel 24 i lag 49/2003 om hyresavtal i landsbygdsområden, artiklarna 16 och 33 i lag 29/1994 om hyresavtal i stadsområden).
- h) Förvärv av rätt till egendom belägen i områden med begränsad äganderätt för utländska medborgare måste godkännas av försvarsmakten för att skydda den nationella säkerheten eller statens suveränitet (artiklarna 4, 16 och 18 i lag 8/1975 av den 12 mars 1975 om områden och anläggningar av nationellt säkerhetsintresse, och artikel 46 i kungligt dekret 689/1978 av den 10 februari 1978).

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Punkterna b, e, f, g och h gäller för egendom som är belägen i Spanien, oavsett vilken lag som reglerar arvet. Punkt d gäller om bolaget lyder under spansk lag.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Den notarie som dokumenterar överlåtelsen och den fastighetsregistrator som ansvarar för registreringen kontrollerar att överlåtelsen är laglig. Naturligtvis kan det även begäras ett domstolsbeslut.

Senaste uppdatering: 11/10/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Kroatien

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Det finns inte några särskilda regler i den kroatiska lagstiftningen som med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden fastställer begränsningar för eller påverkar arvet av fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Se föregående fråga.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Se föregående fråga.

Senaste uppdatering: 06/02/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Cypern

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Det finns inte några sådana särskilda regler i Cypern. Lagen om skydd för lagliga arvingar innehåller dock bestämmelser som förbjuder ett testamentariskt förordnande om den reserverade delen av kvarlåtenskapen (den s.k. laglotten).

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Se svaret ovan.

Precis som vid fast egendom gäller reglerna i kapitel 195 i lagen om testamenten och arv, i dess ändrade lydelse.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Det finns inte några särskilda förfaranden för att säkra efterlevnaden. Förfarandena för att säkra efterlevnaden ser likadana ut i alla ärenden.

Senaste uppdatering: 19/02/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Luxemburg

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Ja, sådana begränsningar finns inom luxemburgsk rätt. I civillagen (*Code civil*) fastställs att ett laglottssystem ska tillämpas. Det bör dock noteras att dessa bestämmelser inte innehåller några begränsningar med avseende på vissa typer av egendom eller vissa företag i den mening som avses i frågan, eller med avseende på de särskilda kategorier av tillgångar som avses i frågan. En laglott innebär en begränsning genom att en viss del av kvarlåtenskapen inte kan testamenteras bort, oavsett vilken typ av egendom som ingår i den delen.

I artikel 913 i civillagen anges att testamentsgävor i princip inte får överstiga hälften av testatorns tillgångar om den sistnämnde efterlämnar ett barn, en tredjedel om han eller hon efterlämnar två barn och en fjärdedel om han eller hon efterlämnar tre eller fler barn. Om arvlåtaren inte efterlämnar några barn kan testamentsgävor eller gåvor som arvlåtaren gett genom upprättande av andra handlingar medan han eller hon var i livet, enligt artikel 916 i civillagen avse samtliga tillgångar.

Även om dessa begränsningar inte härrör från arvslagen bör, för fullständighetens skull, den ändrade lagen av den 18 juli 1983 om bevarande och skydd av nationella platser och monument nämnas (*loi modifiée du 18 juillet 1983 concernant la conservation et la protection des sites et monuments nationaux*). Fast egendom som har förtecknats i enlighet med bestämmelserna i denna lag omfattas av vissa begränsningar, oavsett om den täcks av ett framtida eller pågående arvskifte. I artikel 10.1 första meningen i denna lag föreskrivs att en förtecknad fast egendom inte får förstöras eller flyttas, inte får byta användningsområde, och att inga restaurerings-, reparations- eller ändringsarbeten får utföras utan behörig ministers tillstånd. I artikel 15.1 i samma lag anges att ingen ny byggnad kan anslutas till en förtecknad fast egendom utan särskilt tillstånd från ministern.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Experterna på området är oeniga om huruvida laglotten till ett dödsbo faller inom internationell ordre public och därför måste upprätthållas oavsett vilken lag som tillämpas på arvskiftet.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Ja, laglotten. Om de fördelade tillgångarna överstiger den tillgängliga delen av kvarlåtenskapen kan de minskas till denna del när arvskiftet inleds. Detta gäller oavsett om fördelningen avser gåvor medan arvlåtaren var i livet eller testamentsgävor. I artikel 920 ff. i civillagen anges det förfarande för att minska donationer och testamentsgävor som ska tillämpas i denna typ av situation.

Senaste uppdatering: 03/11/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Ungern

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

1) Jordbruks- och skogsbruksmark

1.1 Allmänt

I ungersk rätt tillämpas strikta regler för förvärv av jordbruks- eller skogsbruksmark. Dessa begränsningar gäller även förvärv med anledning av arv, oavsett om marken ärvs av ungerska medborgare, medborgare i andra medlemsstater eller utlänningar. Bestämmelserna om begränsningar återfinns i följande två lagar:

Lag CXXII från 2013 om köp och försäljning av jordbruks- och skogsbruksmark (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény*) (nedan kallad *marktransaktionslagen*).

Lag CCXII från 2013 om olika bestämmelser och övergångsåtgärder avseende lag CXXII från 2013 om köp och försäljning av jordbruks- och skogsbruksmark (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvényről összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény*) (nedan kallad *2013 års lag om övergångsåtgärder*).

Dessa regler är mycket komplexa, men de viktigaste bestämmelserna kan sammanfattas enligt följande.

1.2 Fast egendom som omfattas av begränsningarnas materiella tillämpningsområde

De lagstadgade begränsningarna rör "*jordbruks- och skogsbruksmark*". Enligt 5.17 § i marktransaktionslagen omfattar begreppet "jordbruks- och skogsbruksmark" (jordbruksmark)

alla markområden som har registrerats för ett av följande användningsområden i fastighetsregistret: åker, vinstockar, trädgård, äng, betesvall (gräsmark), vass, skog och skogsmark (oavsett om marken är belägen i ett stadsområde eller på landsbygden), och markområden som registrerats som områden där odling inte längre bedrivs och i fastighetsregistret registrerats som "område registrerat som skog i den nationella skogsbruksdatabasen".

1.3 Begränsningar som påverkar förvärv av äganderätt genom arv

I marktransaktionslagen behandlas arv enligt den legala arvsordningen (intestatarv) och arv enligt en testamentarisk arvsordning på olika sätt vid förvärv av äganderätt till jordbruksmark. De begränsningar som beskrivs i lagen gäller endast förvärv enligt en testamentarisk arvsordning och inte för förvärv av jordbruksmark enligt den legala arvsordningen.

I enlighet med 8.1 § i 2013 års lag om övergångsätgärder betraktas ett förvärv där en testamentarisk arvinge blir arvinge enligt lag – i avsaknad av ett testamente och förutsatt att andra arvingar har utestängts från arvet – också som ett förvärv av äganderätten enligt den legala arvsordningen när det gäller tillämpningen av begränsningarna om förvärv av äganderätt.

1.3 Begränsningar som påverkar förvärv av äganderätt genom överlåtelse genom testamente

a) Myndighetens tillstånd krävs

Om testatorn har förordnat om äganderätten till jordbruksmark i ett testamente, behövs det, för att göra det möjligt för den arvinge som anges i testamentet att förvärva äganderätten, ett godkännande från en offentlig myndighet (ett förvaltningsorgan på jordbruksområdet) (34 § i marktransaktionslagen). Under godkännandeförfarandet fastställer förvaltningsorganet huruvida arvingen har rätt att förvärva marken, att testamentet inte resulterar i att en begränsning avseende förvärv av äganderätt åsidosätts eller kringgås.

b) Begränsningar avseende förvärv av jordbruksmark

I marktransaktionslagen behandlas enskilda kategorier av juridiska enheter olika när det kommer till deras rätt att förvärva mark. Följande kategorier kan urskiljas i detta avseende:

i) Juridiska enheter som inte under några omständigheter får förvärva äganderätt till jordbruksmark

Dessa innefattar

utländska fysiska personer (medborgare i medlemsstaterna ingår inte i denna definition),
utländska stater (eller deras regioner, lokala myndigheter eller något av deras organ),
inhemska eller utländska juridiska personer (med ett fåtal undantag).

Undantag: förbudet för juridiska personer att förvärva jordbruksmark genom ett förordnande om egendom efter ett dödsfall gäller inte kyrkor (eller deras organisationer, institutioner eller enheter som är juridiska personer enligt kyrkans egna kyrkoregler).

ii) Personer som omfattas av definitionen av "jordbrukare"

Begreppet "jordbrukare" definieras i 5.7 § i marktransaktionslagen. Fysiska personer som är ungerska medborgare eller medborgare i en annan medlemsstat som har registrerats av de behöriga myndigheterna i ett officiellt register för detta ändamål omfattas av denna definition. De villkor som anges i lagen måste vara uppfyllda för att personer ska kunna registreras (kvalifikationer som specialist inom jordbruk eller skogsbruk, certifierad jordbruks- eller skogsbruksverksamhet och intäkter från sådan verksamhet).

För denna kategori av personer är den övre gränsen för den jordbruksmark som de får äga – den "övre gränsen för markförvärv" – 300 hektar. Detta måste inbegripa det markområde som den berörda personen redan äger eller har nyttjanderätt till (16.1 § marktransaktionslagen).

iii) Fysiska personer som inte är "jordbrukare", men som är medborgare i Ungern eller en annan medlemsstat

Personer i denna kategori får förvärva äganderätten till jordbruksmark om den del av jordbruksmarken som de är i besittning av – tillsammans med den del av jordbruksmarken som de vill förvärva – inte överstiger 1 hektar (10.2 § i marktransaktionslagen).

Undantag: ovannämnda begränsning gäller inte förvärv mellan nära släktingar. Den övre gränsen för markförvärv på 300 hektar gäller även i sådana fall (10.3 och 16.1 §§ i marktransaktionslagen).

Vid tillämpningen av ovannämnda bestämmelser omfattas följande personer av definitionen av "medborgare i en medlemsstat" (5.24 § i marktransaktionslagen):

En medborgare i en EU-medlemsstat (annan än Ungern).

En medborgare i en stat som är part i EES-avtalet.

En medborgare i en stat som behandlas på samma sätt som ovanstående personer på grundval av ett internationellt fördrag.

1.3.2 Förvärv av äganderätt enligt den legala arvsordningen

Ovannämnda begränsningar (punkt 1.3.1) gäller inte förvärv av jordbruksmark enligt den legala arvsordningen. En person som skulle utestängas från att förvärva jordbruksmark i Ungern enligt en testamentarisk arvsordning (eller genom förvärv mellan levande personer) (t.ex. någon som inte är medborgare i en medlemsstat) kan således förvärva en sådan äganderätt enligt den legala arvsordningen.

2) Skjutvapen och ammunition

2.1 Allmänt

Enligt ungersk rätt får skjutvapen och ammunition endast erhållas om mottagaren har licens för skjutvapen. Följande lagstiftning innehåller bestämmelser om innehav av skjutvapen:

Lag XXIV från 2004 om skjutvapen och ammunition (*a löfegyverekről és löszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény*) (nedan kallad *lagen om skjutvapen*).

Regeringsdekret nr 253/2004 av den 31 augusti 2004 om vapen och ammunition (*a fegyverekről és löszerekről szóló 253/2004. Korm. rendelet*) (nedan kallat *vapendekretet*).

Inrikesministrernas dekret nr 49/2004 av den 31 augusti 2004 om skjutbanor, offentliga myndigheters förvaring av skjutvapen och ammunition och de teoretiska kunskaper och praktiska färdigheter som krävs för att inneha skjutvapen (*a löterekről, a löfegyverek, löszerek hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. BM rendelet*).

Föreskrift nr 2/2016 av den 7 januari 2016 från chefen för den nationella polisen om offentliga myndigheters förvaring, försäljning, överlåtelse, bortskaffande, inlämning utan ersättning och destruktion av skjutvapen (*a löfegyverek hatósági tárolásának, értékesítésének, elidegenítésének, hatástalanításának, érték nélküli leadásának, megsemmisítésének szabályairól szóló 2/2006. ORFK utasítás*).

2.2 Tillgångar som omfattas av begränsningarnas materiella tillämpningsområde

De lagstadgade begränsningarna rör "skjutvapen och ammunition". Enligt 2.16 och 2.22 §§ i lagen om skjutvapen avses med *skjutvapen*: varje bärbart vapen eller luftvapen från vilken en projektil i ett solitt material kan skjutas med en utgångsenergi på över 7,5 joules, *ammunition*: varje patron som består av en projektil, krut och en tändsats och är förmonterad i en enda hylsa.

2.3 Begränsningar som påverkar förvärv av vapen genom arv

Enligt 14.1 och 14.2 §§ i inrikesministerns dekret nr 49/2004 av den 31 augusti 2004 får en innehavare av en licens för skjutvapen – efter att *boutredningen har avslutats* – begära att skjutvapnet och/eller ammunitionen ska säljas av en vapenhandlare, överlämnas till en person eller organisation som har tillstånd att förvärva vapnet eller ammunitionen, bortskaffas eller destrueras, eller inlämnas utan ersättning.

Om arvingen underlåter att göra något av ovanstående får polisen destruera det förvarade skjutvapnet och/eller ammunitionen eller överlämna dessa till en vapenhandlare för försäljning, efter att en vapenexpert har gjort en värdering. Intäkterna från försäljningen av skjutvapnet och/eller ammunitionen ska betalas till ägaren, efter avdrag för de kostnader som uppkommit i samband med försäljningen.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Ja (när det gäller var och en av ovannämnda tillgångar).

När det gäller jordbruks- och skogsbruksmark (jordbruksmark) anges olika ekonomiska, familjemässiga och sociala skäl redan i ingressen till marktransaktionslagen (som t.ex. byars möjlighet att behålla sin befolkning, förbättra lokalbefolkningens åldersstruktur, förbättra sysselsättningen på landsbygden, säkerställa stabil drift av små gårdar osv.). Detta visar tydligt att lagstiftarens avsikt är att de begränsningar som anges i marktransaktionslagen ska tillämpas i varje ärende, oavsett vilkens stats lag som reglerar arvskiftet.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

1) Jordbruks- och skogsbruksmark

Ja.

Om den notarius publicus som genomför boutredningen under utredningen upptäcker att kvarlåtenskapen inbegriper jordbruks- eller skogsbruksmark (jordbruksmark), och testatorn har förordnat om sådan mark i sitt testamente, skickar han eller hon testamentet till det förvaltningsorgan för jordbruksfrågor som är behörigt för det område där marken är belägen. Detta organ är behörigt att officiellt godkänna äganderätten till jordbruksmarken (34 § i marktransaktionslagen). I så fall avbryter notarius publicus boutredningen tills förvaltningsorganet i jordbruksfrågor har fattat sitt beslut (71.2 § d i lag XXXVIII från 2010 om boutredningar).

Under godkännandeförfarandet fastställer förvaltningsorganet

huruvida arvingen har rätt att förvärva marken,

att testamentet inte resulterar i att en begränsning avseende förvärv av äganderätt åsidosätts eller kringgås.

Förvaltningsorganet för jordbruksfrågor meddelar även sitt beslut om godkännande till notarius publicus. Om förvaltningsorganet inte godkänner arvingens förvärv av äganderätten till marken ska denna del av testamentet anses ogiltig (34 § i marktransaktionslagen). I ett sådant fall är bestämmelsen i testamentet således ogiltig i rättsligt hänseende, vilket notarius publicus måste ta hänsyn till. Överlåtelsen av den aktuella delen av den berörda kvarlåtenskapen (den aktuella jordbruksmarken) till den arvinge som i ett testamente har getts rätt till marken kan således inte fastställas (71.6 § i lag XXXVIII från 2010 om boutredningar).

Förvaltningsorganets arbetsuppgifter utförs av de lokala regeringskontoren.

2) Skjutvapen och ammunition

Ja.

Enligt 13 § i inrikesministeriets dekret nr 49/2004 av den 31 augusti 2004 ska, om en person som har licens för skjutvapen avlider, alla vapen och all ammunition omedelbart anmälas till polisen av den person som är i besittning av vapnen och ammunitionen. Den personen måste också se till att de förvaras på ett säkert sätt tills polisen anländer. Polisen tar hand om och förvarar de anmälda vapnen och den anmälda ammunitionen och upprättar en rapport om sina åtgärder.

Enligt kapitel III i föreskrift nr 2/2016 av den 7 januari 2016 från chefen för den nationella polisen ska polisen efter att ha tagit hand om vapnen och ammunitionen

skriftligen meddela den ansvariga tjänsteman vid den avlidne licensinnehavarens lokala myndighet som upprättade bouppteckningen

(bouppteckningsmannen) att skjutvapnen och ammunitionen är i myndigheternas förvar,

samtidigt begära att skjutvapnen och ammunitionen ska föras upp i bouppteckningen,

och begära att informeras om vilken notarius publicus som kommer att leda boutredningen.

Polisen informerar skriftligen den notarius publicus som genomför boutredningen var skjutvapnen och ammunitionen finns och begär att den godkända boutredningen ska vidarebefordras till polisen efter avslutad boutredning.

Efter avslutad boutredning översänder notarius publicus därför boutredningen till polisen. På grundval av den godkända boutredningen informerar polisen arvingen att han eller hon inom 180 dagar kan begära att skjutvapnen eller ammunitionen ska säljas av en vapenhandlare eller överlåtas till en person eller organisation som har tillstånd att förvärva dem, eller får ta initiativ till att göra sig av med, destruera eller lämna ifrån sig skjutvapnen och ammunitionen utan ersättning.

Om arvingen underlåter att använda sig av något av ovanstående alternativ inom den föreskrivna fristen får polisen destruera de förvarade skjutvapnen och /eller ammunitionen eller överlämna dem till en vapenhandlare för försäljning, efter att en vapenexpert har gjort en värdering. Intäkterna från försäljningen av vapnen och ammunitionen ska betalas till ägaren, efter avdrag för de kostnader som uppkommit i samband med försäljningen (13 och 14 §§ i inrikesministeriets dekret nr 49/2004 av den 31 augusti 2004).

Senaste uppdatering: 15/01/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Nederländerna

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

I Nederländerna finns det inga särskilda tillgångar i den mening som avses i artikel 30 i EU:s arvsförordning. Alla tillgångar kan dock inte fritt överlåtas och överföras.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Ej tillämpligt i Nederländerna.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Ej tillämpligt i Nederländerna.

Senaste uppdatering: 06/02/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Österrike

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Delstaternas lagar om köp och försäljning av fastigheter (*Grundverkehrsgesetze*) kan innehålla begränsningar i fråga om tillämpningen av avtalet mellan förbundsregeringen och delstaterna enligt artikel 15a i den österrikiska grundlagen (*Bundesverfassungsgesetz*) på civilrättsliga bestämmelser om köp och försäljning av tomter (Bundesanzeiger (det österrikiska officiella kungörelseorganet) nr 260/1993 ändrad genom Bundesanzeiger I nr 1/2017, tillgänglig på <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10001259>).

I enlighet med § 14 i 2002 års lag om bostadsfastigheter (*Wohnungseigentumsgesetz*) gäller en särskild regel om en av delägarna i ett "bostadsdelägarskap" (*Eigentümerpartnerschaft*) avlider. Äganderätten till den avlidnes del av minimiandelen och den gemensamma bostadsfastigheten övergår i så fall enligt lag direkt till den efterlevande partnern. Den senare kan dock avstå från sin rätt till denna övergång av äganderätten (Bundesanzeiger I nr 70/2002 ändrad genom Bundesanzeiger I nr 87/2015, tillgänglig på <http://www.ris.bka.gv.at/>).

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvskiftet som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Ovan nämnda bestämmelse i § 14 i 2002 års lag om bostadsfastigheter om samäganderätt med rätt att överta egendomen för den efterlevande omfattas av de undantag som anges i artikel 1.2 g i EU:s arvsförordning.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

För att säkerställa efterlevnaden av § 14 i 2002 års lag om bostadsfastigheter anges i § 7 i denna lag att om ett dödsbo skiftas utomlands övergår de skyldigheter och befogenheter som tillkommer den (österrikiska) domstolen med ansvar för boutredningar (*Verlassenschaftsgericht*) till den domstol som ansvarar för det österrikiska fastighetsregistret (*Grundbuchsgericht*).

Senaste uppdatering: 05/06/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Polen

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Nej.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvskiftet som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Enligt artikel 7 i lagen av den 4 februari 2011 – lagen om internationell privaträtt (författningssamlingen 2015, punkt 1792), ska utländsk lag inte tillämpas om effekterna av tillämpningen skulle strida mot grunderna för rättsordningen i Polen.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Nej.

Senaste uppdatering: 07/11/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [pt](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Portugal

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Ja, det finns regler som begränsar eller påverkar arvskiftet av vissa tillgångar.

I CIVILLAGEN

I artiklarna 1476.1 a och 1485 i civilagen (*Código Civil*) anges att nyttjanderätt och rätten att använda och bo i en bostad är sakrätter som enligt lag upphör när rättsinnehavaren avlider.

Artiklarna 2103-A och 2103-B i civilagen innehåller bestämmelser om ett lagstadgat legat: den efterlevande maken/makan har vid tidpunkten för bodelningen företrädesrätt i fråga om rätten att bo i familjehemmet och använda innehållet i hemmet, med förbehåll för vissa lagstadgade villkor.

Den uppdaterade versionen av civilagen finns att tillgå på portugisiska på

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=775&tabela=leis&so_miolo=&

I BOLAGSLAGEN

I artikel 184 i bolagslagen (*Código das Sociedades Comerciais*) föreskrivs att om en bolagsman i ett handelsbolag avlider måste de resterande bolagsmännen, om inte annat föreskrivs i bolagsstadgarna, betala ett lösenbelopp till den arvtagare som ärver den avlidnes rättigheter, såvida de inte väljer att upplösa bolaget. I så fall ska de resterande bolagsmännen meddela arvtagaren detta inom 90 dagar från det att de fick veta att bolagsmannen hade avlidit. De efterlevande bolagsmännen får emellertid fortsätta att driva bolaget tillsammans med den avlidnes arvtagare, förutsatt att denne ger sitt uttryckliga samtycke.

I artikel 225 i bolagslagen anges att det i ett aktiebolags stadgar får fastställas att om en delägare avlider får dennes andel inte överlätas till den avlidnes arvtagare, och får det även uppställas vissa villkor för överlåtelsen.

Om andelen på grund av ett sådant avtal inte överläts till den avlidnes arvtagare måste bolaget amortera den, förvärva den eller låta den förvärvas av en delägare eller en tredje man. Om ingen av dessa åtgärder vidtas inom 90 dagar från det att styrelsemedlemmarna fick kännedom om delägarens dödsfall anses andelen ha överlåtits.

Enligt artiklarna 469 och 475 i bolagslagen tillämpas samma system om en delägare i ett kommanditbolag avlider.

Enligt artikel 252.4 i bolagslagen får ledningen av ett privat aktiebolag inte gå i arv vid ett dödsfall. Detta gäller även i samband med en andel.

Den uppdaterade versionen av bolagslagen finns att tillgå på portugisiska på

 http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=524&tabela=leis&so_miolo=&

DEN RÄTTSLIGA REGLERINGEN AV VAPEN OCH AMMUNITION

I artikel 37 i den rättsliga regleringen av vapen och ammunition (*Regime Jurídico das Armas e Munições*), godkänd genom lag nr 5/2006 av den 23 februari 2006, föreskrivs att förvärv av ett vapen genom arv från en avliden persons kvarlåtenskap (*mortis causa*) är tillåtet efter tillstånd från den nationella direktören för *Policia de Segurança Publica* (den portugisiska polisen, nedan kallad PSP). Ett sådant tillstånd kan inhämtas i enlighet med föregående bestämmelse.

Den rättsliga regleringen av vapen och ammunition, godkänd genom lag nr 5/2006 av den 23 februari 2006, finns att tillgå på

 http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=692&tabela=leis&so_miolo=

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Svaret är ja i fråga om nyttjanderätt och rätt att använda och bo i en bostad som upphör till följd av dödsfall, och i fråga om de regler som anges i den ovannämnda bolagslagen och i den rättsliga regleringen av vapen och ammunition.

Denna slutsats följer även av artikel 1.2 h, k och l i förordning 650/2012.

Svaret är nej i fråga om det lagstadgade legat som föreskrivs i artiklarna 2103-A och 2103-B i civillagen.

Ovanstående hindrar inte att domstolarna kan göra olika tolkningar.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

När ett arvsförfarande inleds finns det bestämmelser i civillagen som anvisar befogenhet att förvalta arvet och som kan säkerställa efterlevnaden av ovannämnda särskilda regler.

Civillagen innehåller följande förfaranden och föreskrifter:

När arvet fortfarande är vilande – med andra ord när arvsförfarandet har inletts men ännu inte har accepterats eller staten har förklarat att arvingar saknas – får de som har rätt till arvet (artikel 2047) eller testamentsexekutorn för det vilande arvet (artikel 2048) vidta åtgärder för att förvalta tillgångarna om dröjsmål kan få negativa konsekvenser.

Efter accept av arv ankommer det på boutredningsmannen att förvalta kvarlåtenskapen (artiklarna 2079 och 2087).

Boutredningsmannen får be arvingarna eller tredje man att överlämna tillgångarna så att de kan förvaltas. Boutredningsmannen får använda sig av utmätning eller avhysning för att bevara eller säkra indrivning av tillgångar som han eller hon är satt att förvalta (artikel 2088).

Boutredningsmannen får driva in arvsskulder när indrivningen skulle kunna äventyras av dröjsmål eller när frivillig betalning görs (artikel 2089).

Dessutom får en arvinge framställa en arvsfordran för att få ett rättslig erkännande av sin ställning som arvtagare och sin rätt att med stöd av denna eller en annan befogenhet, eller till och med utan stöd av någon befogenhet alls, driva in alla, eller vissa av, de ärvda tillgångarna från dem som är i besittning av dem (artikel 2075).

ANMÄRKNING

Informationen i detta faktablad är inte uttömmande eller bindande för kontaktpunkten, domstolarna eller andra instanser och myndigheter. Även om faktabladet regelbundet uppdateras innehåller de eventuellt inte alla lagändringar. De gällande rättsakterna måste därför fortfarande alltid konsulteras.

Senaste uppdatering: 19/09/2022

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Rumänien

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Ja.

Rumänsk rätt innehåller särskilda bestämmelser om förvärv av äganderätt till mark i Rumänien.

I den rumänska författningen och relevant lagstiftning föreskrivs att utlänningar och statslösa personer endast får förvärva rätten till privat äganderätt av mark i enlighet med villkoren för Rumäniens anslutning till EU och villkoren i de internationella fördrag som Rumänien är part i, på ömsesidig grund och på de villkor som fastställts i lag eller genom den legala arvsordningen. Sådana personer kan inte förvärva äganderätt till mark enligt en testamentarisk arvsordning. Dessutom finns det särskilda bestämmelser som reglerar vissa kategorier varor. Dessa gäller oavsett förmånstagarens medborgarskap eller om arvet sker enligt den legala arvsordningen eller enligt en testamentarisk arvsordning. Enligt den civilrättsliga lagstiftningen överläts t.ex. upphovsrätt genom arv för en period av 70 år, oavsett när verket ursprungligen offentliggjordes.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Ja.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Det finns särskilda regler för att säkra efterlevnaden.

Senaste uppdatering: 01/08/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Slovenien

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

I lagen om privatisering av statlig egendom (*Zakon o denacionalizaciji*) fastställs särskilda regler om **arv av privatiserade tillgångar**.

Dessa regler tillämpas i händelse av en boutredning där de tillgångar som omfattas av privatisering inte diskuterades, och inget beslut ännu har fattats. I en sådan situation får domstolen, på begäran av den "rättsliga efterträdaren", genomföra en särskild, ny boutredning beträffande de privatiserade tillgångarna. Beslutet om privatisering utfärdas i den persons namn som ägde tillgångarna vid tidpunkten för nationaliseringen.

Det finns inga särskilda regler om arv av **ett företags tillgångar**. Reglerna rör överföring av tillgångar som en avliden enskild näringsidkare har använt för att bedriva näringsverksamhet eller överföring av ägarintresset/aktieinnehavet i ett handels- eller aktiebolag till en eller flera rättsliga efterträdare. Arvslagen (

Zakon o dedovanju) innehåller ingen särskild bestämmelse för detta. När testatorn avlider bildar de direkt arvingarna enligt arvslagen en grupp av dödsbodelägare fram till arvskiftet. Detta innebär att företaget även drivs gemensamt av arvingarna. Om kvarlåtenskapen utgörs av ett företag kan flera olika situationer uppstå. Om det i testamentet anges vem ska som ärva företaget, men den personen inte vill fortsätta att driva företaget, måste samtliga arvingar enas om en annan lösning. Om testatorn skrev ett testamente utan att specificera vem som ska ärva företaget, eller inte har skrivit något testamente, måste arvingarna komma överens om hur företaget ska drivas vidare. De kan bestämma sig för att ingen av dem kommer att fortsätta verksamheten som enskild näringsidkare. I så fall upphör företagets verksamhet eller säljs företaget. Alternativt kan de välja att låta en av arvingarna fortsätta verksamheten som enskild näringsidkare, eller låta samtliga arvingar gemensamt fortsätta verksamheten. I det sistnämnda fallet omvandlar de företaget till en annan bolagsform. Ett handelsbolag upphör att existera när en av delägarna avlider, om inte annat föreskrivs i bolagsavtalet. Den avlidnes ägarintresse i ett aktiebolag kan ärvas. Om det finns flera arvingar räknas ägarintresset som dödsbodelägarnas gemensamma egendom. De måste förvalta sitt arv gemensamt till dess att deras respektive arvslott har fastställts. Vid ett arvskifte kan två situationer uppstå. Antingen ärvs ägarintresset gemensamt av dödsbodelägarna, som kommer överens om att ha lika eller olika stora delar av ägarintresset, eller så delas ägarintresset upp genom avtal, om inte annat föreskrivs i stiftelseurkunden. Om ägarintresset delas upp bildas nya ägarintressen från det tidigare ägarintresset. Andelar i ett aktiebolag kan ärvas. Om det finns flera arvingar ärver dessa gemensamt ägarintresset. De förvaltar och förfogar sinsemellan över ägarintresset /aktierna.

Det finns särskilda regler som reglerar arv av jordbruksföretag. Dessa fastställs i **lagen om arv av jordbruksföretag** (*Zakon o dedovanju kmetijskih gospodarstev*).

Huvudprincipen i dessa regler är att man ska förhindra att gårdar styckas upp vid ett arvskifte. Övriga bestämmelser i lagen utgår från den principen. I regel kan endast en arvinge ärva äganderätten till gården, men han eller hon måste i så fall uppfylla ytterligare krav. Om testatorn var ensam ägare till en skyddad gård ärvs gården av den arvinge som har för avsikt att driva gården vidare och som samtliga arvingar har enats om ska göra detta. Om arvingarna inte kan enas har den arvinge som har visat att han eller hon har för avsikt att driva gården vidare, t.ex. genom att ha slutfört eller genomgå en agronomutbildning, företräde framför alla andra arvingar. Enligt samma villkor har den avlidnes make företräde framför testatorns avkomma. Om den skyddade gården ägdes gemensamt av testatorn och den efterlevande maken eller om gården var en av makarnas enskilda egendom eller om makarna gemensamt ägde gårdens materiella tillgångar, ärver testatorns efterlevande make gården. Om den skyddade gården ägdes av en av föräldrarna och hans eller hennes avkomma, eller av adoptanten och hans eller hennes adopterade barn, ärver avkomman eller det adopterade barnet gården. De lagstadgade ägarintressena för de personer som inte ärver gården betraktas som deras laglotter. Arvingen till en skyddad gård måste dessutom kunna överta gården under villkor som inte medför att en alltför stor börda läggs på honom eller henne.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvskiftet som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Vid arv av en skyddad gård innehåller lagstiftningen i det land där särskilda kategorier av tillgångar är belägna särskilda regler om restriktioner beträffande arvet av sådana tillgångar. Om en skyddad gård i Slovenien ingår i kvarlåtenskapen gäller därför nationell, slovensk lagstiftning, oavsett vilken lag som är tillämplig på arvskiftet (lagen om arv av jordbruksföretag).

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Lagen om arv av jordbruksföretag innehåller bestämmelser som inte finns i arvslagen eller som skiljer sig från dessa bestämmelser. Om det inte finns någon specifik bestämmelse i lagen om arv av jordbruksföretag som rör frågor om arv av skyddade gårdar gäller de allmänna arvsreglerna, dvs. bestämmelserna i arvslagen.

Senaste uppdatering: 08/01/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Slovakien

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Ja, det finns särskilda kategorier av tillgångar som omfattas av särskilda regler, i enlighet med artikel 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg. Slovakien har underrättat kommissionen om dessa kategorier av tillgångar och om den lagstiftning som gällde vid tidpunkten för underrättandet. I detta dokument beskrivs den nu gällande lagstiftningen.

Indelningen av de särskilda reglerna grundas på vilken kategori av tillgångar som är föremål för arvskifte.

A – Jordbruks- och skogsmark:

§ 23 i lag nr 180/1995 om vissa åtgärder för att reglera äganderätt till mark, i dess ändrade lydelse

- 1) Om inte annat föreskrivs i denna lag får en rättsakt eller ett domstolsavgörande om reglering av deläggande eller ett domstolsavgörande om arv inte medföra att uppdelningen av den befintliga mark som förtecknas i § 21.1 resulterar i en jordbruksfastighet på mindre än 2 000 m² eller en skogsfastighet på mindre än 5 000 m².
- 2) Om förmånstagarna inte skiftar arvet av den mark som förtecknas i § 21.1 i enlighet med de villkor som anges i punkt 1, eller om domstolen till följd av dessa villkor inte kan bekräfta varje förmånstagares andel av dödsboet, ska domstolen slå fast att marken ska gå till den förmånstagare som är bäst lämpad att förvalta den. Domstolen ska också avgöra denna förmånstagares plikt att komma överens med övriga förmånstagare.
- 4) Förmånstagarna måste avge den förklaring som avses i punkt 3 i form av en skriftlig förklaring som inte kan dras tillbaka.
- 6) Preskriptionsperioden för förmånstagares anspråk till följd av ett arvskifte enligt punkterna 2 och 3 är tio år. För att säkra sådana anspråk ges borgenären panträtt i denna mark när gäldenärens lagfart registreras. En pant som enligt lag har högre prioritet har i detta fall inte företräde. Borgenären har förhandsrätt till den mark som omfattas av panten.
- 7) Om domstolen beslutar om arvskifte mellan delägare gäller villkoren i punkterna 2 och 5 även för detta arvskifte.

B – Markföreningar:

§ 8 i lag nr 97/2013 om markföreningar, i dess ändrade lydelse

- 1) Med gemensam fast egendom avses i denna lag en enda fastighet bestående av flera separata tomter. **Gemensam fast egendom är odelbar** förutom i de fall som anges i punkt 2 (observera att den punkten inte inbegriper arv, och att inget undantag således görs vid arv). Samäganderätten till en gemensam fast egendom kan inte upplösas och regleras enligt de allmänna reglerna om upplösning och reglering av delägarskap (i civillagen).

C – Hyresrätt och överlåtelse av en medlems andel i en bostadsrättsförening:

§§ 706–707 i lag nr 40/1964 i civillagen (Občiansky zákonník)

Överlåtelse av en hyresrätt omfattas inte av arvskifte. På begäran utfärdar notarien därför endast en bekräftelse på de berörda förmånstagarna i enlighet med § 706 i civillagen. En medlems andel i en bostadsrättsförening är dock en tillgång och omfattas därför av arvskifte i enlighet med förmånstagarnas ägarandelar.

§ 706 i civillagen:

1) Om hyresgästen avlider och lägenheten inte hyrdes gemensamt med maken övertas lägenheten av den avlidnes barn, barnbarn, föräldrar, syskon, svärson och svärdotter som delade hushåll med den avlidne den dag denne avled, och som inte har någon egen lägenhet. Denna eller dessa personer blir nya hyresgäster (ensamma eller gemensamt). Personer som tog hand om den avlidne hyresgästens hushåll eller stod i ett beroendeförhållande till den avlidne hyresgästen blir också hyresgäster (ensamma eller gemensamt), förutsatt att de delade hushåll med den avlidne i minst tre år före dennes frånfälle och saknar egen lägenhet.

2) ...

3) Om en person som hyr en bostadsrätt avlider och lägenheten inte hyrs tillsammans med maken **övergår den avlidnes medlemskap i bostadsrättsföreningen och hyran av lägenheten vid frånfallet till den förmånstagare som ärvde medlemmens andel i föreningen.**

§ 707 i civillagen:

1) Om en av makarna som gemensamt hyrde en lägenhet avlider blir den efterlevande maken ensam hyresgäst.

2) Om lägenheten är en bostadsrätt upphör makarnas samäganderätt när en av dem avlider. Om bostadsrätten förvärvades under tiden de var gifta **fortsätter den efterlevande maken att vara medlem i bostadsrättsföreningen och övertar medlemsandelen. Domstolen tar hänsyn till detta i ett arvsförfarande.** Om en av makarna förvärvade bostadsrätten före giftermålet **övergår hans eller hennes medlemskap i bostadsrättsföreningen och rätten att hyra bostadsrätten till den förmånstagare som ärvde medlemsandelen.** Om flera lägenheter hyrs kan den avlidnes medlemskap övergå till flera förmånstagare.

3) Om en av de gemensamma hyresgästerna avlider övergår hans eller hennes äganderätt till de övriga hyresgästerna.

D – Ägarintresse i ett privat aktiebolag:

§§ 116–117 i lag nr 513/1991, i dess ändrade lydelse – om arvlåtaren avled efter 1 januari 1992

§ 116 i handelslagen (*Obchodný zákonník*):

1) ...

2) Ett ägarintresse kan ärvas. **Om företaget inte är ett enmansföretag kan det i stiftelseurkunden anges att ett ägarintresse inte får ärvas.** En förmånstagare som inte blir ensam ägare kan begära att hans eller hennes ägarandel återkallas om det inte är rimligt att kräva att förmånstagaren blir delägare.

§ 117 i handelslagen:

1) Ett ägarintresse kan endast delas upp vid överlåtelse eller överföring till deläggarens förmånstagare eller rättsliga efterträdare. Bolagsstämmans godkännande krävs för att ett ägarintresse ska kunna delas upp.

2) I stiftelseurkunden kan det anges att ett ägarintresse inte får delas upp.

3) Vid uppdelningen av ett ägarintresse måste det investeringsbelopp som anges i § 109.1 behållas (värdet på en deläggares investering måste vara minst 750 euro).

E – Den avlidnes lön:

§ 35 i lag nr 311/2001, arbetslagen (*Zákonník práce*), i dess ändrade lydelse

Om inte annat föreskrivs i separat lagstiftning förfaller inte en anställds ekonomiska rättigheter när han eller hon avlider. Den anställdes lönerättigheter, upp till fyra gånger den anställdes genomsnittliga månadsinkomst, övergår direkt till den anställdes make, barn och föräldrar om de vid tidpunkten för dödsfallet delade hushåll med den avlidne. **Om det inte finns några sådana personer blir lönerättigheterna föremål för arvskifte.**

F – Pensioner:

1) § 21 i lag nr 650/2004 om kompletterande pension, i dess ändrade lydelse

Aktuellt saldo på ett personligt konto som tillhör en avlidne person som erhållit tillfällig kompletterande ålderspension eller tillfällig kompletterande tjänstepension **omfattas av arvskifte om den avlidna personen i pensionsavtalet inte har uppgett en annan fysisk eller juridisk person som förmånstagare och att det aktuella saldot på det personliga kontot ska betalas ut till denne.**

2) §§ 40–40a i lag nr 43/2004 om ålderspension, i dess ändrade lydelse

§ 40

1) När en person som har betalat in avgifter till en ålderspensionsförsäkring avlider har den person som den avlidne i pensionsavtalet har uppgett som förmånstagare rätt till utbetalning av ett belopp motsvarande det aktuella saldot på den avlidnes pensionskonto den dag pensionsförsäkringsbolaget fick kännedom om dennes död, minus de obligatoriska avgifter som socialförsäkringsmyndigheten (*Sociálna poisťovňa*) krävt och som felaktigt har överförts för den avlidnes räkning, och minus pensionsförsäkringsbolagets skäligena kostnader för utbetalning av detta belopp i kontanter eller för överföring till ett annat land utanför euroområdet, samt plus de obligatoriska avgifter som socialförsäkringsmyndigheten ännu inte har överfört. **Om den avlidne inte har uppgett någon förmånstagare i pensionsavtalet, eller om förmånstagare saknas, blir dessa tillgångar föremål för arvskifte.**

2) Förmånstagaren har inte rätt till utbetalning av det belopp som avses i punkt 1 om en domstol i ett lagakraftvunnet avgörande har funnit att förmånstagaren uppsätligen orsakade den avlidnes död.

§ 40a

1) När en person som erhåller livslång pension avlider har den förmånstagare som den avlidne uppgett i pensionsförsäkringsavtalet rätt till utbetalning av ett belopp enligt § 32.2 eller en klumpsumma enligt § 46g.5 den dag försäkringsbolaget fick kännedom om mottagarens dödsfall. Om mottagaren **inte uppgett någon förmånstagare i pensionsförsäkringsavtalet, eller om förmånstagare saknas, blir beloppet i den första meningen föremål för arvskifte.**

2) Den förmånstagare som avses i punkt 1 har inte rätt till utbetalning av det belopp som avses i § 32.2 eller en klumpsumma enligt § 46g.5 om en domstol i ett lagakraftvunnet avgörande har funnit att förmånstagaren uppsätligen orsakade mottagarens död.

§ 118 i lag nr 461/2003 om socialförsäkring, i dess ändrade lydelse

1) Om en fysisk person som uppfyllde villkoren för en förmån avled efter att ha gjort gällande sin rätt till förmånen och sin rätt att få denna utbetald, övergår denna persons rätt till de belopp som han eller hon hade rätt till på dagen för frånfallet i tur och ordning till maken, barnen och föräldrarna.

2) Om en fysisk person uppfyllde villkoren för sjukersättning, olycksfallsersättning, rehabiliteringsersättning, omskolningsersättning, garantiförsäkringsförmåner eller arbetslöshetsersättning, men avled innan han eller hon gjort gällande sin rätt till förmånerna och sin rätt att få dessa utbetalda, övergår rätten till de belopp som personen var berättigad till på dagen för frånfallet i tur och ordning till maken, barnen och föräldrarna.

3) Om en förmån beviljades innan en fysisk person avled, och denne uppfyllde villkoren för förmånen och för att få den utbetald, betalas de inestående beloppen på dagen för personens frånfälle ut till de fysiska personer som förtecknas i punkt 1 (första meningen).

4) De rättigheter som övergår till sådana fysiska personer som förtecknas i punkterna 1–3 blir inte föremål för arvskifte. **Om det inte finns några sådana personer blir rättigheterna dock föremål för arvskifte.**

5) Om det inte finns några fysiska personer med rätt till förmåner enligt punkterna 1–4 blir dessa förmåner en övrig intäkt för den fond de skulle ha fått betalt från.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Ja. Antingen har den avlidne rätt att ange vilka personer som efter hans eller hennes död ska förvärva tillgångarna i stället för de lagliga arvtagarna (t.ex. avtal om kompletterande pension), eller så rör det sig om en särskild kategori av tillgångar för vilka det i lagstiftningen anges vad som ska ske efter den avlidnes död (t.ex. åtgärder för reglering av äganderätt till mark, socialförsäkringsförmåner).

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Om de bestämmelser som anges i den första frågan inte har iakttagits i samband med arvskifte av fast egendom, registrerar den myndighet som ansvarar för fastighetsregistret inte det nya ägandet i fastighetsregistret.

I arvsförfaranden som genomförs i Slovakien tillämpar den notarie som ansvarar för genomförandet av förfarandet de bestämmelser som anges i den första frågan. Notarien utför sitt arbete på instruktioner från domstolen. Förfarandet resulterar i ett arvsbeslut. Varje part som anser att beslutet inte är förenligt med de särskilda reglerna kan överklaga beslutet.

Senaste uppdatering: 22/08/2022

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Sverige

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

I Sverige finns några kvarvarande fideikommiss. Ett fideikommiss är ett förordnande i testament att viss egendom, som inte får avyttras, ska tillfalla personer i en eller flera släkter enligt en viss ordning. Enligt [§ 5 lagen \(1963:583\) om avveckling av fideikommiss](#) ska fideikommiss avvecklas enligt en särskild ordning.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

N/A.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

N/A.

Senaste uppdatering: 28/11/2017

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Begränsningar i fråga om arv – särskilda regler - Skottland

1 Finns det särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning som, med hänsyn till ekonomiska, familjemässiga eller sociala förhållanden, begränsar eller påverkar arvskiftet med avseende på fast egendom, vissa företag eller andra särskilda kategorier av tillgångar som är belägna i denna medlemsstat?

Enligt skotsk lag regleras arvskifte av fast egendom som är belägen i utlandet av lagarna i det jurisdiktionsområde som egendomen är belägen i.

För egendom belägen i Skottland har den efterlevande maken eller registrerade partnern, som skydd mot att göras arvlös i ett testamente, laglig rätt till en tredjedel av den lösa egendomen i dödsboet (kontanter, möbler osv.) om det finns barn, eller hälften av den lösa egendomen i dödsboet om det inte finns några efterlevande barn. Barnen delar på hälften av den lösa egendomen i dödsboet om det inte finns någon efterlevande make eller registrerad partner och en tredjedel om det finns en efterlevande make eller registrerad partner.

Om en person avlider utan att ha upprättat ett testamente gäller följande enligt *Succession (Scotland) Act 1964* (nedan kallad *1964 års lag*):

Företrädesrätt till den avlidnes egendom (prior rights)

Efter att alla skulder har betalats har den efterlevande maken eller registrerade partnern företrädesrätt (*prior rights*) till den avlidna makens eller registrerade partners egendom. Den efterlevande kan hävda rätt till följande:

Bostaden, så länge fastighetsvärdet inte överstiger 473 000 pund.

Möbler upp till ett värde av 29 000 pund.

Ett belopp på 50 000 pund eller 89 000 pund beroende på om det finns efterlevande barn.

Legala rättigheter (legal rights)

Efter att egendom har fördelats till den eller dem med företrädesrätt fördelas egendom till den eller dem med legala rättigheter (*legal rights*). Legala rättigheter kan endast göras gällande avseende den avlidnes lösa egendom.

Den efterlevande maken eller registrerade partnern har laglig rätt till en tredjedel av den lösa egendomen i dödsboet om det finns barn, eller hälften av den lösa egendomen i dödsboet om det inte finns några efterlevande barn. Barnen delar på hälften av den lösa egendomen i dödsboet om det inte finns någon efterlevande make eller registrerad partner och en tredjedel om det finns en efterlevande make eller registrerad partner.

Återstoden av kvarlåtenskapen

Det som finns kvar av kvarlåtenskapen fördelas till mer avlägsna släktingar i enlighet med artikel 2 i 1964 års lag.

2 Tillämpas dessa särskilda regler enligt denna medlemsstats lagstiftning på arvsskiften som rör ovan nämnda tillgångar oavsett vilken lag som är tillämplig på arvet?

Om en person avlider med hemvist i Skottland fastställs arvsrätten till den personens fasta egendom enligt lagen i det land där egendomen är belägen.

Arvsrätten till den avlidnes lösa egendom fastställs enligt skotsk lag oavsett var den lösa egendomen finns.

3 Finns det särskilda förfaranden enligt denna medlemsstats lagstiftning som säkrar efterlevnaden av ovan nämnda särskilda regler?

Enligt skotsk lag förvaltas dödsboet vanligtvis av en testamentsexekutor. Utnämningen till testamentsexekutor måste bekräftas av sheriffdomstolen (*Sheriff Court*). Testamentsexekutorn står i ett särskilt förhållande till de arvsberättigade vid förvaltningen av dödsboet och har flera skyldigheter som han eller hon måste uppfylla, bland annat att göra en bouppteckning, inhämta en bekräftelse som ger honom eller henne rätt att förvalta dödsboet, betala eventuella skulder och fördela återstoden av kvarlåtenskapen mellan de arvsberättigade.

En testamentsexekutor och en arvsberättigad står i ett förtroendeförhållande till varandra. En testamentsexekutor får inte försätta sig i en situation där det finns en konflikt mellan exekutorns intressen och hans eller hennes skyldigheter gentemot den arvsberättigade. Om en testamentsexekutor eller förvaltare försätter sig i en sådan situation betraktas detta som ett sviket förtroende och den arvsberättigade kan ha rätt att väcka talan vid domstol.

Senaste uppdatering: 24/08/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.